

Nea. 8.

mei

de
bek

10

En
Gudsfrægtig Bondes
Lysfalighed /

Gud:elskende Bønderfolk til trøst og
underviisning korteligen
forestillet.

Trykt Aar 1718.

Einige Gedanken
/ Gedult 19

da ist in Notwendigkeit
abgesehen
abgesehen

817. 112. 1103

En
Gudfrygtig Bondes
Lyfsalighed /

Gud-elskende Bønderfolk til trøst og
underviisning korteligen
forestillet.

Trykt Aar 1718.

und
Gedächtnis
Unterschied

und ist in der That ein
unterschiedlicher
Begriff

1718

Mel. Nun dancket alle G^ott/ mit ic.
eller: O G^ott/ du frommer G^ott ic.

En nogen stand/ hvor i
mand kand lykkelig være/
og i vor H^erres frygt sig
og de sine nåre: Da er det visselig
udi en bondegaard; med agger/
hest og plov/ med øren/ køer og
saar.

Lad andre immerfort en bonde-
gaard foragte/ og efter peng' og
gods med råt og u-råt tragte; Lad
andre efter lyst og åre sig omsee:
Langt bedre holder jeg at brug' en
høste-lee.

Hvad har G^ulds Helgen vel sig
taget for at giøre/ end vogte køer
) (2 og

og faar / og vogn og plov at fiøre?
Det gjorde Jakob selv / som
Skriften vise kand; hans fader
Isaak var og en avelsmand.

En fræmer kand for synd sig
neppeligen vare: en bonde der
imod er uden denne fare/ naar hand
udi Guds frygt af jorden samler
ind/ og nyder det i fred/ hvorpaa
hand lagde vind.

Hand vogter sig for synd / og
giør hvad GUD befaler. Naar
hand er forrigfuld / GUD han-
nem best husvæler; hans trøst og
glæde er GUD og hans hellig ord:
Til himlen staaer hans sind / hvor
GUD og glæde boer.

Hand lader ved sin plov sit
HARRELUJA klinge. Naar
hand med tak og troe sig kand til
GUD opsvinge: det er hans beste
lyst

Mel. Nun dancket alle G^ott/ mit ic.
eller: O G^ott/ du frommer G^ott ic.

En nogen stand/ hvor i
mand fand lyksalig være/
og i vor H^erris frygt sig
og de sine nåre: Da er det visselig
udi en bondegaard; med agger/
hest og plov/ med øren/ føer og
saar.

Lad andre immerfort en bonde-
gaard foragte/ og efter peng' og
gods med råt og u-råt tragte; Lad
andre efter lyst og åre sig omsee:
Langt bedre holder jeg at brug' en
høste-lee.

Hvad har G^olds Helgen vel sig
taget for at giøre/ end vogte føer
(2 og

og faar / og vogn og plov at fiøre?
Det gjorde Jakob selv / som
Skriften vise kand ; hans fader
Isaak var og en avelsmand.

En fråmer kand for synd sig
neppeligen vare : en bonde der
imod er uden denne fare / naar hand
udi GUDs frygt af jorden samler
ind / og nyder det i fred / hvorpaa
hand lagde vind.

Hand vogter sig for synd / og
gior hvad GUD befaler. Naar
hand er forrigfuld / GUD han-
nem best husvaler ; hans trøst og
glæde er GUD og hans hellig' vord.
Til himlen staaer hans sind / hvor
GUD og glæde boer.

Hand lader ved sin plov sit
HÆLLEJUA klinge. Naar
hand med tak og troe sig kand til
GUD opsvinge ; det er hans beste
lyst

lyst / det fryder hiert' og mood;
i skiden verdslig lyst hand sætter
ei sin food.

Naar siden solen vil fra han-
nem affkeed tage / og hand en ende
giør paa denne dags u-mage: saa
santes hustrue / mand / børn / pi-
ge / svend og dreng / og holde be-
destund førend de gaae til seng.

De gjør af deris huus et jor-
dist himmerige. Fra Guds oord
ville de et straabredt ikke vige;
men høre daglig dags af Skrif-
tens sande oord / hvormed Guds
villie skeer paa denne verdssens
joord.

De siunge liflig sang / og bede
GUD om naade; de takke Jesu
Christ / som frelste dem af vaade:
Derefter sove de i Herrens fred

og roe; Guds ångle leire sig om
deres huus og boe.

Naar døden banker paa / er
hand bereed at fare fra verdens
uselhed op til Guds ångles skare:
Til døden var hand troe; hand
livsens krone faaer: I evig glåd
og frynd hand for Guds throne
staaer.

See hvor lykfsalig kand dog bøn-
derfolket være / naar de kun frygte
GUD / og ham tilbørlig åre: Gud
give at enhver betenker vel sit
gavn / og tager alting for i JE-
SU CHRISTI
navn.

3 Mos.

lyst / det fryder hiert' og mood;
i skiden verdselig lyst hand sætter
ej sin food.

Naar siden solen vil fra hand
nem affkeed tage / og hand en ende
giør paa denne dags u-mage: saa
sankes hustrue / mand / børn / pi-
ge / svend og dreng / og holde be-
destund førend de gaae til feng.

De giør af deris huus et for-
dist himmerige. Fra GLDS oord
ville de et straabredt ikke vige;
men høre daglig dags af Skrif-
tens sande oord / hvormed GLDS
villie skeer paa denne verdsens
joord.

De siunge liflig sang / og bede
GLD om naade; de takke Jesu
Christ / som frelst dem af vaade:
Derefter sove de i HErrens fred
(3 og

og roe; Guds ånge leire sig om
deres huus og boe.

Naar døden banker paa / er
hand bereed at fare fra verdens
ufelshed op til Guds ångles skare:
Til døden var hand troe; hand
livsens frøne faaer: I ewig glåd'
og frynd hand for Guds throne
staar.

See hvor lykfsalig fand dog bøn-
derfolket være / naar de kun frygte
GUD / og ham tilbørlig åre: Gud
give at enhver betenker vel sit
gavn / og tager alting for i JE-
SU CHRISTE
navn,

3 Mos.

3 Mos. 26. v. 3. 4. 6.

Dersom i vandre i mine skiffe/
og holde mine bud / og giøre
dem : Da vil jeg give eder regn i
sin tiid / og jorden skal give sin grø-
de / og træerne paa marken skulle
bære deres frugt. Og jeg vil give
fred i landet / at i maae sove / og
ingen skal forfærde eder.

5 Mos. 28. v. 2. 6.

Fordi at du haver været H^Er-
rens din G^UD^S røst indig. Vel-
signet skalt du være / naar du gaaer
ind / og velsignet skalt du være /
naar du gaaer ud.

Ps. 1. v. 1. 2. 3.

Salig er den mand / hvis lyst
er til H^Errens lov / og som grun-
der paa hans lov dag og nat. Alt
hvad hand giør skal hand faae
lykke til.

1 Mos.

1 Mos. 24. v. 63.

Isaak var udgangen til at giøre
sin bøn paa marken / mod aftenen.

Ruth. 2. v. 4.

Boas kom fra Bethlehem / og
sagte til høst-folkene: HErren vær
re med eder / Og de sagde til han-
nem: HErren velsigne dig.

1 Mos. 39. v. 3. 5. 23.

Og Josephs herre saae / at
HErren var med hannem; Thi
alt det hand gjorde / det lood HEr-
ren vel lyffes for hannem; Og der
var HErrens velsignelse i alt det
hand havde / i huset og paa mar-
ken. Og det som hand gjorde /
gav HERN lyffe
til.

102) o (201

3 Mos. 26. v. 3. 4. 6.

Dersom i vandre i mine skikke/
og holde mine bud / og giøre
dem : Da vil jeg giue eder regn i
sin tiid / og jorden skal giue sin grø-
de / og træerne paa marken skulde
bære deres frugt. Og jeg vil giue
fred i landet / at i maae sove / og
ingen skal forfærde eder.

5 Mos. 28. v. 2. 6.

Fordi at du haver været H^{er}rens
din G^ll^de røst lydig. Velsig-
net skalt du være / naar du gaaer
ind / og velsignet skalt du være /
naar du gaaer ud.

Ps. 1. v. 1. 2. 3.

Salig er den mand / hvis lyst
er til H^{er}rens lov / og som grun-
der paa hans lov dag og nat. Alt
hvad hand giør skal hand faae
lykke til.

1 Mos.

1 Mos. 24. v. 63.

Isaak var udgangen til at giøre
sin bøn paa marken / mod aftenen.

Ruth. 2. v. 4.

Boas kom fra Bethlehem / og
sagte til høst-folkene: HErren væ-
re med eder / Og de sagde til han-
nem: HErren velsigne dig.

1 Mos. 39. v. 3. 5. 23.

Og Josephs herre saae / at
HErren var med hannem; Thi
alt det hand gjorde / det lood HEr-
ren vel lykkes for hannem; Og der
var HErrens velsignelse i alt det
hand havde / i huset og paa mar-
ken. Og det som hand gjorde /
gav HERNEN lykke
til.

102) 2 (102

ß,
ey
n-
en
a-
e,
n
e

Im 724

8

ULB Halle

3

005 216 362

1598

W 17 = 00

20

h 9
b

En
Gudfrygtig Bondes
Lyf salighed /

Gud-elskende Bønderfolk til trøst og
underviisning forteligen
forestillet.

Trykt Aar 1718.